

Glasovi vlašskog ili žejanskog (tkz. istrorumunjskog)

Slovo / Glas	Primjer	Glas u IPA
a	akmo (sada), aduče (donijeti)	a
â	âb (bijel), ân (godina)	ɒ
â	ân (u), ârpa (kamen)	ə
b	bât (štap), bę (piti)	b
c	cire (držati)	ts
č	čirâ (večerati), čer (nebo)	tʃ
ć	ćâ (dalje), ćâro (veoma)	tʃ̌
d	dintru (iz), dinte (zub)	d
e	e (i, ali), fečor (dijete, dječak)	e
ę	kadeę (pasti), sęra (veče)	æ
f	fini (završiti), filj (sin)	f
g	grumb (ružan), gureę (usta)	g
h	hiti (baciti), hlâd (sjena)	h
i	igrej (igrati), Istrijân (Istranin)	i
j	jo (ja), ja (da)	j
k	kę (zašto), kâ (konj)	k
l	la (pri, kod), lucrâ (raditi)	l
lj	ljepur (zec), ljej (njoj)	ʎ
m	mâja (majka), mânće (ranije, prije)	m
n	nęvu (snijeg), nono (djed)	nj
nj	njive (polje), ânj (godine)	ɲ
o	oklju (oko), opt (osam)	o
p	pâre (kruh), per (kosa; kruška)	p
r	rušire (sram), râda (rado)	r
s	sâmânj (sajam), sâre (sol)	s
š	ši (i), šti (znati)	ʃ
t	tari (brisati), tot (sve)	t
u	ur (jedan), uskâ (sušiti)	u
v	vir (vino), vęreę (ljetu)	v
z	zi (dan), ziče (reći)	z
ž	živi (živjeti), žukâ (plesati)	ʒ

Dodatni glasovi, kojih nema u gornjoj tablici, pojavljuju se rjeđe u jeziku: U posuđenicama iz hrvatskog i talijanskog rabi se glas **đ**, npr. "Đermanije" (Njemačka). U vrlo rijetkim primjerima posuđenica iz talijanskog upotrebljava se glas **dz**, npr. "dzero" (nula).

Kao i u drugim jezicima, izgovor vlaškog ili žejanskog donekle se mijenja ovisno o području na kojemu se govori. Naprimjer, izvorni govornici iz Šušnjevice izgovaraju **c** i **č**, **s** i **š**, te **z** i **ž** na sličan način. Koriste jedan ili drugi glas iz svakog para ili glas koji je između njih za oba glasa. Slično, većina govornika iz Žejana izgovara glas **g**, /**ɣ**/ u fonetskom zapisu, „hrapavo“. Sličan glas se rabi u mnogim jezicima, npr. u kastiljskom španjolskom, grčkom, arapskom ili nizozemskom.